

Εκτίμηση της ΚΣΕ για τα αποτελέσματα των εκλογών της 20/9
ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ
-ΤΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ
ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ
-ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ,
-ΤΟΥ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ-ΛΑΙΚΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΩΠΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ -ΕΕ- ΔΝΤ.

1. Οι εκλογές της 20ης Σεπτεμβρίου διεξήχθησαν στο έδαφος του ασφυκτικού πλαισίου που διαμόρφωσε η νέα μνημονιακή συμφωνία που ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ, μαζί με ΝΔ- ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι, του ρήγματος που άνοιξε το σαρωτικό ΟΧΙ του ελληνικού λαού αλλά και της διάψευσης των ελπίδων που γέννησε η προδοσία του, με την ψήφιση του νέου Μνημονίου, και συνολικά του ανοιχτού περάσματος της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ στο μνημονιακό στρατόπεδο της εφαρμογής της βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων για το φόρτωμα της καπιταλιστική κρίσης στην εργατική τάξη και τον λαό.

Οι παραπάνω εξελίξεις δημιουργούν έναν αρνητικό πολιτικό συσχετισμό δύναμης, που αποτυπώθηκε και στο κοινοβουλευτικό αποτέλεσμα των εκλογών της 20ης Σεπτεμβρίου. Με το αποτέλεσμα των εκλογών δημιουργείται ένας πιο συμπαγής κοινοβουλευτικός συσχετισμός για την προώθηση αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ με την άπλετη ολοκληρωτική στήριξη της αστικής τάξης και όλων των κομμάτων της, της ΕΕ και του ΔΝΤ, που ωστόσο κάθε άλλο παρά αποκαθιστά τη σταθερότητα, την νομιμοποίηση και την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος στο σύνολό του.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με την στάση και την πολιτική του σε όλη την προεκλογική περίοδο παρουσίαζε την άθλια συμφωνία και τα μνημόνια σαν μονόδρομο ενισχύοντας έτσι την στρατηγική του αστικού μπλοκ ότι «δεν υπάρχει εναλλακτική λύση». Μετέθεσε το ζήτημα στην δήθεν αντιπαράθεση με το «παλιό» και την ΝΔ, με την «διαπλοκή» και την «διαφθορά», ενώ την ίδια στιγμή απέκρυβε τα μέτρα του Μνημονίου και καλλιεργούσε αυταπάτες για «ισοδύναμα μέτρα», προβάλλοντας την μνημονιακή πολιτική σαν «προσωρινό συμβιβασμό» και μοιράζοντας ψεύτικες υποσχέσεις ότι θα δώσει μάχες για να απαλύνει τα μέτρα με «παράλληλο πρόγραμμα ανακούφισης».

Παρά τις εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους που έχασαν ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ, συγκράτησαν το ποσοστό τους και την κοινοβουλευτική τους εκπροσώπηση με την πλήρη στήριξη από τα κέντρα του συστήματος, την επιβολή του διλήμματος «ποιος θα εφαρμόσει το (ήδη ψηφισμένο) Μνημόνιο», καθώς και του φόβου «να μην έρθει στα πράγματα η ΝΔ».

Παρόλα αυτά ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε πάνω από **300.000 ψηφοφόρους**, από τους οποίους ένα σημαντικό τμήμα μετακινήθηκε προς τ' αριστερά ενώ ένα μεγάλο μέρος απείχε. **Η αύξηση της αποχής** δεν είναι δείγμα «του απολίτικου», αντίθετα, εκφράζει σε μεγάλο βαθμό την οργή, αν και αδιέξοδη, για το σάπιο πολιτικό σύστημα.

Τα συντριπτικό ποσοστό που έλαβαν τα κόμματα που ψήφισαν και στηρίζουν τα Μνημόνια δεν αντιστοιχείται ούτε με το 62% του ΟΧΙ, ούτε με τα κοινωνικά στρώματα που πλήττονται βάνουσα από αυτή την πολιτική. Το ρήγμα ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και στον λαό δεν έκλεισε.

2. Παρά την ομόθυμη προπαγάνδα των δυνάμεων του συστήματος, το αποτέλεσμα των εκλογών **δεν αποτελεί λύση στην πολιτική κρίση**, δεν οδηγεί στην σταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος που επιθυμεί η κυβέρνηση και συνολικότερα η κυρίαρχη τάξη για την εφαρμογή του 3ου Μνημονίου και αυτό για τους **εξής λόγους**:

Πρώτον ο κόσμος που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ **δεν αποδέχεται την πολιτική των μνημονίων**. Ψήφισε με κριτήριο το μικρότερο κακό, κάτω από την πίεση του διλήμματος επιστροφής της Δεξιάς και της «μη ύπαρξης εναλλακτικής». Δεν ψήφισε για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, τους πλειστηριασμούς σπιτιών, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, τις ομαδικές απολύσεις, την περικοπή μισθών και συντάξεων μέτρα που προσπάθησαν με κάθε τρόπο να αποκρύψουν τα κόμματα αυτά κατά την προεκλογική περίοδο. Είναι ο κόσμος που ψήφισε μαζικά ΟΧΙ στο δημοψήφισμα και ψήφισε με «κρύα καρδιά», με λιγότερους δεσμούς και αυταπάτες με τον ΣΥΡΙΖΑ για τον ρόλο και την πολιτική της «πρώτη φορά κυβέρνηση της αριστεράς», σε σύγκριση με τον Γενάρη.

Δεύτερο γιατί η κρίση στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει επιλυθεί οριστικά καθώς ένα σημαντικό τμήμα του με τον ένα ή τον άλλο τρόπο αμφισβητεί την πολιτική τους από αριστερά.

Τρίτο γιατί τα **παραδοσιακά και νεότερα αστικά κόμματα βρίσκονται μάλλον σε κατάσταση κρίσης και εσωστρέφειας** καθώς δεν μπορούν να εισπράξουν κατά κανένα τρόπο την φθορά της κυβέρνησης. Η ΝΔ βγαίνει ηττημένη και διχασμένη, καθώς όχι μόνο

εισέπραξε την δυσαρέσκεια από την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έχασε και 200 χιλ ψήφους, ενώ ΠΑΣΟΔΗΜΑΡ-Ποτάμι παραμένουν αθροιστικά σε στασιμότητα χωρίς να μπορούν ν' αναδείξουν την «κεντροαριστερά» σε ισχυρό πόλο. Η στήριξη και ανάδειξη του Λεβέντη, με τις επικίνδυνες νεοφιλελεύθερες και ακροδεξιές αντιλήψεις του είναι αφ' ενός δείγμα της κατάντιας του αστικού πολιτικού συστήματος, αφ' ετέρου προσθέτει κοινοβουλευτικές εφεδρείες σ' αυτό.

Τέταρτο γιατί η ίδια η πολιτική των μνημονίων καθώς και **τα νέα επεισόδια της καπιταλιστικής κρίσης δεν επιτρέπουν σταθεροποίηση του συστήματος.** Για αυτό η νέα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα βρεθεί μπροστά σε νέες εργατικές - λαϊκές και νεολαιίστικες αντιστάσεις και κινητοποιήσεις. Οι προκλήσεις για την αντικαπιταλιστική - επαναστατική αριστερά και την εργατική αριστερή αντιπολίτευση μεγαλώνουν, με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ να παίζει έναν σημαντικό ρόλο και να έχει μεγαλύτερες δυνατότητες κι ευθύνες να ανταποκριθεί στις ανάγκες της πάλης..

3. Η ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής δεν καταγράφει άνοδο σε ψήφους παρά την μεγάλη προβολή της στην προεκλογική περίοδο, παρά τις δικαστικές και κοινοβουλευτικές διευκολύνσεις να εμφανίζεται σαν νόμιμο πολιτικό κόμμα, παρά τη δολοφονική πολιτική της ΕΕ για τους πρόσφυγες που αφήνει τα περιθώρια στην ακροδεξιά και τους φασίστες σε όλη την Ευρώπη να πλειοδοτούν σε ρατσισμό και ισλαμοφοβία. Η Χ.Α. πήρε λιγότερες ψήφους και αύξησε οριακά το ποσοστό της εξαιτίας της αποχής. Οι ψήφοι της πέφτουν αισθητά στις μεγάλες πόλεις και μόνο εν μέρει αντισταθμίζονται από άνοδο σε ορισμένες αγροτικές και νησιωτικές - τουριστικές περιοχές.

Όμως η συγκράτηση του ποσοστού της παρά την απόδειξη του ανοιχτά εγκληματικού της χαρακτήρα δείχνει ότι αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για την αντιμετώπιση του οποίου δεν χωράει κανένας εφησυχασμός.

Εντούτοις η «θεωρία» ότι η ΧΑ θα ωφεληθεί περίπου «αντικειμενικά» από την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και της «αριστερής κυβέρνησης», «την κρίση των προσφύγων» και την απονομιμοποίηση μιας Βουλής, που απλά θα εγκρίνει τους εφαρμοστικούς νόμους του Μνημονίου και συνολικά του πολιτικού συστήματος δεν επιβεβαιώνεται. **Η δράση του αντιφασιστικού κινήματος και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και συνολικά του λαϊκού κινήματος μπορεί να βάλει φραγμό στην ανάπτυξή της.**

4. Καρδιά της αντιπαράθεσης στην εκλογική μάχη, μετά και την ψήφιση του μνημονίου, ήταν το πως μπορούμε να ξεφύγουμε από τη μέγγενη των μνημονίων, του χρέους, του ευρώ και

της ΕΕ, και τον καπιταλιστικό μονόδρομο. Σε αυτό το κεντρικό ζήτημα δεν διαμορφώθηκε ένα ισχυρό ρεύμα υπέρ μιας εναλλακτικής διεξόδου σε αυτή την κατεύθυνση.

Αντίθετα, τα μισά λόγια, η αναπαραγωγή των αυταπατών για την ΕΕ και η «μισή» ρήξη με τη ρεφορμιστική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ από την ΛΑΕ, όσο και η μετάθεση της ρήξης στο μέλλον (ΚΚΕ), αδυνάτισαν τη λογική της ανατροπής προς όφελος της διαχειριστικής λογικής υποταγής του ΣΥΡΙΖΑ και δεν οδήγησαν σε εκλογική τους άνοδο.

Το μεν ΚΚΕ δεν κατάφερε να αυξήσει τα ποσοστά του, (και μάλιστα μειώθηκε σε ψήφους), η δεν ΛΑ.ΕΝ δεν κατάφερε να πείσει μαζικά ότι αποτελεί εναλλακτική λύση σε σχέση με τη χρεοκοπία του προηγούμενου «σχεδίου ΣΥΡΙΖΑ» και να ξεπεράσει το αντιδημοκρατικό όριο του 3%.

Παρόλα τα προβλήματα και τις αντιφάσεις **υπάρχει και παραμένει ενεργό ένα ολόκληρο κοινωνικό και πολιτικό δυναμικό που αμφισβητεί τις επιδιώξεις της αστικής στρατηγικής από τα αριστερά**, έχοντας έναν πλούτο εμπειριών το τελευταίο χρονικό διάστημα που θα μπορούσε να υπερνικήσει τα φαινόμενα απογοήτευσης και αποστράτευσης. Η ύπαρξη σημαντικών ρευμάτων στα «αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ» αποτελεί μια ισχυρή αφετηρία που, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, μπορεί να μεταφραστεί σε πραγματικές δυνατότητες στο κίνημα, στις μάχες για να σαρώσουμε παλιά και νέα μνημόνια, ενάντια στον ρατσισμό, τους φασίστες, την καταστολή.

5. Η εκλογική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΕΕΚ, ανένταχτοι-ες αγωνιστές-στριες της Αριστεράς κατάφερε να αυξήσει το ποσοστό της και να αυξηθεί σε απόλυτο αριθμό ψήφων, παρά τον αποκλεισμό της από τη δημόσια συζήτηση, αλλά και της επιλογής ορισμένων οργανώσεων της να εγκαταλείψουν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και να προσχωρήσουν στη ΛΑΕ. Το εκλογικό αποτέλεσμα καθώς και το πολύ πλατύ και μαζικό άνοιγμα που έγινε σε κυριολεκτικά εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα αποτελεί μια σημαντική παρακαταθήκη για την αντι-ΕΕ αντικαπιταλιστική αριστερά, που έδωσε μια δύσκολη μάχη μέσα σε ένα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα..

Έχουμε επίγνωση ότι το αποτέλεσμα αυτό **δεν αντιστοιχεί στις ανάγκες και τις δυνατότητες της περιόδου** που διανύουμε και στις ευθύνες που ανοίγονται για την επόμενη μέρα. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει τις δικές της ανεπάρκειες (πχ στην επεξεργασία και έμπρακτη προώθηση των αιτημάτων που ανοίγουν τον δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής, της ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος, αλλά και της δημοκρατικής οργάνωσης των δυνάμεων και αγωνιστών που έδωσαν και κέρδισαν αυτή την δύσκολη μάχη),

που είχαν τον δικό τους μερίδιο στην αδυναμία να δυναμώσει η πολιτική διέξοδος της ρήξης με το κεφάλαιο-ΕΕ-ΔΝΤ, τις οποίες θα συζητήσει με ανοιχτό και αυτοκριτικό τρόπο μπροστά στην Συνδιάσκεψή της.

6. Σε κάθε περίπτωση, οι προκλήσεις είναι μπροστά μας: Το αποτέλεσμα είναι μόνο ένα μικρό δείγμα των δυνατοτήτων που ανοίγονται, μια πραγματική παρακαταθήκη για το άπλωμα των πρωτοβουλιών και των ιδεών της αντικαπιταλιστικής - επαναστατικής αριστεράς μέσα στο εργατικό κίνημα, τη νεολαία, τις γειτονιές. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι εδώ στην μάχη της επόμενης μέρας.

Συνεχίζουμε με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση: Για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος και των αντιστάσεων αποφασιστικά: με επιμονή στην κοινή δράση με όλες τις μαχόμενες δυνάμεις του κινήματος και της Αριστεράς. **Για την επεξεργασία και προβολή της λύσης της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, το δυνάμωμα και την προγραμματική δημοκρατική ανασυγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** με βάση τις απαιτήσεις των αγωνιστών της και **την οικοδόμηση ενός ισχυρού, μαζικού αντικαπιταλιστικού-αντιιμπεριαλιστικού πόλου**. Για την οικοδόμηση ενός **πλατιού κοινωνικού και πολιτικού μετώπου που θα συγκρουστεί και θα γκρεμίσει την πολιτική των μνημονίων, του κεφαλαίου, της ΕΕ και του ΔΝΤ** .

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα δώσει όλες τις δυνάμεις σε αυτή την κατεύθυνση, απευθυνόμενη στη ΛΑ.ΕΝ, στο ΚΚΕ και κάθε άλλη μαχόμενη δύναμη της αριστεράς.

7. Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες αγωνίστριες / ές που μας ψήφισαν, τις δυνάμεις και τα ρεύματα που τάχθηκαν στο πλευρό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτή την εκλογική μάχη και τους καλούμε να συμμετάσχουν ενεργά στις διαδικασίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ το επόμενο διάστημα και να πλουτίσουν το διάλογο και τις προσπάθειες για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που έχει ανάγκη η εποχή μας.

ΚΣΕ ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α., 23/9/2015